

was te pas in Nassauschen dienst getreden Heinrich von Wiltperg.

2. 7 Dec. 1551 (Breda). Antwoord van den Prins op zijns vaders brieven van 3 en 16 Nov. Hij is met Nieuwenaar en Meurs eenigen tijd te Brussel, Mechelen en Antwerpen geweest en eerst pas teruggekomen. Na overleg met zijne raden en vrienden geeft hij hem in overweging niet tegen Maurits te velde te trekken, »sonderlich des grossen merglichen chostens, so E. L. und mir zu unserm entlichen Verderben darauff gehen wurde, auch der gefahr halben, die E. L. daruber bestehen muszte”, maar alleen verdedigenderwijze op te treden. Overigens moet graaf Willem bedenken: »da E. L. ain geringe Anzall kriegsleuth annemen und underhalten wolte, das sie gar nichts damit aussrichten und unsz baide in grosse last unnd beschwörung furen”, terwijl hij de bezetting van Dietz en andere in 1548 verkregen goederen toch niet kan beletten. Iedere werving zou een onmiddellijken inval van Maurits uitlokken. Hij moet zijne eigene persoon en het slot Dillenburg goed laten bewaken en overigens alles overlaten aan de processen, die loopende zijn. Er is bovendien hulp te wachten van den Keizer tegen Maurits, van wien »zu vermuten, das er auff einer andern und frembden Nation arregung, die ain sondern nutzen darauss zu schepffen vermaine, erweckt und angefangen sey”. De Prins heeft den Keizer en Granvelle vóór 14 dagen reeds om hulp verzocht. Wat de gevraagde som gelds betreft, hij kan die niet dan met moeite bijeenbrengen en verzoekt tot Febr. geduld te hebben. Als het noodig is, zal hij hem als een getrouwe zoon met goed en bloed helpen. Een busmeester heeft hij zelf niet. Over kruid zal hij met Nieuwenaar spreken.

3. 17 Dec. 1551 (Breda). Wiltperg aan graaf Willem. De landvoogdes